Joi, 10 octombrie 2019

P9_TA(2019)0032

Cadrul financiar multianual 2021-2027 și resursele proprii: e vremea să răspundem așteptărilor cetățenilor

Rezoluția Parlamentului European din 10 octombrie 2019 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027 și la resursele proprii: e vremea să răspundem așteptărilor cetățenilor (2019/2833(RSP))

(2021/C 202/07)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 310, 311, 312 și 323 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere propunerile Comisiei din 2 mai 2018 privind cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada 2021-2027 și sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene,

— având în vedere Rezoluțiile sale din 14 martie 2018 referitoare la următorul CFM: pregătirea poziției Parlamentului privind CFM post-2020 ([1]) și la reforma sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 30 mai 2018 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027 și la resursele proprii ([3]),

— având în vedere Raportul său interimar din 14 noiembrie 2018 referitor la cadrul financiar multianual 2021-2027 – Poziția Parlamentului în vederea încheierii unui acord ([4]),

— având în vedere declarațiile Consiliului și ale Comisiei din 10 octombrie 2019 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027 și la resursele proprii: e vremea să răspundem așteptărilor cetățenilor,

— având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

1. declară că e vremea să răspundem așteptărilor cetățenilor UE și ca angajamentele politice și ambițiile UE să se reflecte în resursele financiare necesare; este hotărât să obțină un CFM solid și credibil, care va permite UE să răspundă eficace provocărilor importante și să își atingă obiectivele politice în următoarea perioadă de șapte ani; consideră că alegerile europene din 2019 au conferit o legitimitate reînnoită poziției și rolului Parlamentului în acest proces; declară că este pregătit să respingă orice poziție a Consiliului care nu respectă prerogativele Parlamentului sau care nu ține seama în mod corespunzător de pozițiile sale;

2. adoptă prezenta rezoluție în vederea confirmării și actualizării mandatului său de negociere în ceea ce privește cheltuielile și veniturile aferente următorului CFM; solicită lansarea fără întârziere de negocieri cu Consiliul pentru a se ajunge din timp la un acord solid și subliniază că Parlamentul a fost pregătit să negocieze începând cu noiembrie 2018; invită Comisia să prezinte un plan de urgență pentru CFM ca plasă de siguranță destinată să protejeze beneficiarii programelor de finanțare ale UE, care să permită prelungirea actualului CFM dacă următorul CFM nu va fi stabilit la timp;

Confirmarea poziției ferme a Parlamentului

3. își confirmă mandatul de negociere, prezentat în raportul său interimar referitor la CFM din 14 noiembrie 2018, în legătură cu cifrele aferente CFM (pentru fiecare program, rubrică și la nivel general), resursele proprii ale UE, dispozițiile privind flexibilitatea, revizuirea la jumătatea perioadei și principiile orizontale, cum ar fi integrarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU, a aspectelor climatice și a egalității de gen în toate politicile și inițiativele din următorul CFM, precum și cu modificările specifice ale propunerii de regulament privind CFM și ale Acordului interinstituțional;

([1]) JO C 162, 10.5.2019, p. 51.
([2]) JO C 162, 10.5.2019, p. 71.
([3]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0226.
([4]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0449.

Joi, 10 octombrie 2019

4. reiterează că următorul CFM ar trebui stabilit la 1 324,1 miliarde EUR la prețurile din 2018, ceea ce reprezintă 1,3 % din venitul național brut (VNB) al UE-27; reliefează că această cifră globală este rezultatul unei evaluări ascendente a nivelului necesar de finanțare pentru fiecare program și politică a UE; reamintește, în acest context, intenția Parlamentului de a consolida programele emblematice (de exemplu, în domeniile tineretului, cercetării și inovării, mediului și tranziției climatice, infrastructurii, IMM-urilor, digitalizării și drepturilor sociale), de a menține finanțarea politicilor UE existente în termeni reali (în special coeziune, agricultură și pescuit) și de a aloca fonduri suplimentare pentru noi responsabilități (de exemplu în domeniul migrației, al acțiunii externe și al apărării); este ferm convins că valoarea adăugată europeană constă în punerea în comun a resurselor la nivelul UE din motive de eficiență, solidaritate și impact global; evidențiază, în acest context, necesitatea ca finanțarea viitoare să pună un accent mai mare pe rezultate;

5. subliniază că Parlamentul nu își va da aprobarea cu privire la CFM fără un acord în legătură cu reforma sistemului de resurse proprii ale UE, inclusiv introducerea unui pachet de noi resurse proprii care să fie mai bine aliniate cu prioritățile politice majore ale UE și să sprijine progresele aferente; reamintește că scopul introducerii de noi resurse proprii nu este doar de a reduce preponderența contribuțiilor bazate pe VNB, ci și de a garanta un nivel adecvat de finanțare a cheltuielilor UE în următorul CFM; își reafirmă poziția, prezentată în raportul interimar referitor la CFM, în ceea ce privește lista potențialilor candidați pentru noi resurse proprii (o bază fiscală consolidată comună a societăților, impozitarea serviciilor digitale, o taxă pe tranzacțiile financiare, venituri din sistemul de comercializare a certificatelor de emisii, o contribuție bazată pe materialele plastice și un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon), eliminarea tuturor corecțiilor și rabaturilor, simplificarea resurselor proprii bazate pe TVA, reducerea „costurilor de colectare" naționale reținute din taxele vamale, precum și includerea în bugetul UE a altor venituri sub formă de amenzi și taxe;

6. reconfirmă necesitatea de a institui un nou mecanism de protejare a bugetului UE atunci când statul de drept nu este respectat sau când există o amenințare sistemică la adresa valorilor consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și când acest lucru afectează sau riscă să afecteze principiile bunei gestiuni financiare sau protecția intereselor financiare ale Uniunii; subliniază că aceste măsuri nu aduc atingere obligației entităților guvernamentale sau a statelor membre de a face plăți destinatarilor sau beneficiarilor finali;

Răspunsul la noi inițiative în urma alegerilor europene

7. salută angajamentele politice privind inițiative suplimentare asumate de Președinta aleasă a Comisiei în momentul aprobării sale în iulie 2019 și așteaptă ca impactul bugetar al acestora să fie clarificat fără întârziere; subliniază că toate noile inițiative, dintre care unele au fost deja anticipate în mare măsură în raportul interimar al Parlamentului, ar trebui calculate în plus față de propunerile inițiale ale Comisiei pentru perioada următoare, ceea ce ar conduce la plafoane mai ridicate ale CFM decât se propusese inițial; prin urmare, așteaptă ca Comisia să reflecte în mod oficial impactul bugetar al acestor inițiative în propunerea sa inițială privind CFM și să apere, alături de Parlament, nivelul necesar de finanțare în cadrul negocierilor viitoare privind CFM cu Consiliul;

8. solicită ca noua Comisie să prezinte și alte propuneri legislative pentru crearea de noi instrumente, astfel încât finanțarea acestora să fie inclusă în acordul privind următorul CFM; așteaptă ca orice nouă inițiativă care ar fi propusă după adoptarea CFM 2021-2027 să fie finanțată prin credite suplimentare;

9. salută, în ceea ce privește veniturile, angajamentele Președintei alese de a relansa sau de a extinde o serie de inițiative care ar urma să facă parte din viitorul pachet de noi resurse proprii; invită statele membre, în special, să profite de ocazie pentru a introduce un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon, care ar reprezenta o modalitate justă de a răspunde solicitărilor populare de asumare a unui rol de frunte decisiv în lupta împotriva schimbărilor climatice, asigurând, în același timp, condiții de concurență echitabile în comerțul internațional;

Eforturi majore suplimentare în vederea tranziției climatice

10. își reafirmă sprijinul neechivoc pentru principiul integrării aspectelor climatice; invită Comisia să vegheze ca următorul CFM să respecte pe deplin Acordul de la Paris și evidențiază necesitatea imperioasă de a depune mult mai multe eforturi politice și financiare pentru atingerea obiectivelor sale, precum și pentru realizarea unei tranziții echitabile către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon, bazată pe cele mai înalte criterii ale justiției sociale, astfel încât nicio persoană sau regiune să nu fie lăsată în urmă; așteaptă cu interes o propunere concretă privind Pactul ecologic european, descris în orientările politice ale noii Președinte a Comisiei; așteaptă ca resursele bugetare aferente următoarei perioade de programare financiară să fie proporționale cu această ambiție, subliniind, totodată, că un CFM redus ar reprezenta, evident, un pas înapoi;

11. subliniază că acțiunile comune la nivelul UE de combatere a schimbărilor climatice prezintă o valoare adăugată substanțială și, în consecință, ar trebui plasate în centrul procesului de modernizare a bugetului UE și a programelor sale de cheltuieli; insistă, așadar, că integrarea aspectelor legate de climă și de biodiversitate în următorul CFM presupune depășirea ponderii de cheltuieli specifice prevăzute în raportul său intermediar, dar și integrarea dimensiunii climatice și a celei sociale în procesul decizional al tuturor programelor majore și pe parcursul întregului ciclu de elaborare a politicilor; în acest context, solicită, în plus, o metodologie mai transparentă, mai strictă și mai cuprinzătoare, inclusiv indicatori de performanță revizuiți pentru definirea și supravegherea cheltuielilor legate de climă și de biodiversitate, preîntâmpinarea sprijinului financiar pentru măsuri dăunătoare și monitorizarea impactului pe termen mediu și lung al integrării aspectelor climatice asupra atenuării schimbărilor climatice și a adaptării la acestea; invită Parlamentul să fie implicat îndeaproape în conceperea unei astfel de metodologii;

Lansarea imediată de negocieri interinstituționale

12. reamintește că articolul 312 alineatul (5) din TFUE prevede că, pe parcursul procedurii care conduce la adoptarea CFM, cele trei instituții ale UE „iau toate măsurile necesare pentru a facilita adoptarea"; subliniază că, de aproape un an, Parlamentul este pregătit să negocieze cu privire la toate aspectele CFM și la pachetul de resurse proprii, dar Consiliul nu a acceptat încă să poarte discuții semnificative, în afara unor sesiuni scurte și formale de informare și raportare organizate pe lângă Consiliul Afaceri Generale (CAG); consideră că astfel de contacte minime nu pot constitui o cooperare interinstituțională satisfăcătoare și nu respectă cerințele explicite ale tratatului;

13. solicită, astfel, intensificarea imediată a discuțiilor interinstituționale privind CFM și resursele proprii, pentru a pregăti terenul pentru negocieri reale și invită Consiliul să își adopte mandatul de negociere fără întârziere; consideră că, pentru a obține aprobarea Parlamentului, Consiliul ar trebui să țină seama în mod adecvat de pozițiile Parlamentului atunci când va lua o decizie cu privire la propria poziție; așteaptă, în acest sens, ca Președinția Consiliului și Comisia să transmită clar CAG pozițiile Parlamentului, explicându-le, și solicită prezența echipei de negociere a Parlamentului la toate reuniunile informale ale Consiliului referitoare la CFM; subliniază că este necesar să se organizeze reuniuni trilaterale specializate, pentru a aprofunda discuțiile despre diferitele aspecte ale propunerilor privind CFM și resursele proprii, care să completeze actualele sesiuni de informare și de raportare ale CAG; așteaptă și convocarea unor reuniuni la nivel înalt între președinții instituțiilor, în conformitate cu articolul 324 din TFUE;

Protejarea prerogativelor Parlamentului

14. ia act de metodologia Consiliului de pregătire a cadrelor de negociere privind CFM; este totuși îngrijorat că aceasta este, de asemenea, o încercare de a conferi un rol predominant Consiliului European în luarea unor decizii irevocabile cu privire la diverse aspecte ale următorului CFM, similară celei din cursul procedurii care a condus la adoptarea actualului CFM; insistă că Parlamentul nu va accepta poziția Consiliului European ca pe un fapt împlinit și că este pregătit să refuze să acorde aprobarea până când nu se va ajunge la un acord satisfăcător;

15. subliniază că aceste cadre de negociere nu includ doar elemente din Regulamentul privind CFM, pentru care Parlamentul trebuie să își dea aprobarea, ci și un număr semnificativ de dispoziții legislative referitoare la politicile sectoriale ale UE care urmează să fie stabilite prin procedura legislativă ordinară; consideră, așadar, că asemenea cadre de negociere nu reprezintă decât o procedură internă a Consiliului care nu trebuie în niciun caz să împiedice Parlamentul să desfășoare negocieri adecvate în legătură cu toate elementele pachetului privind CFM și ale legislației sectoriale; îndeamnă, prin urmare, Consiliul să inițieze negocieri cu Parlamentul cu privire la toate aspectele legislației sectoriale care instituie noile programe ale UE, precum și la propunerea privind statul de drept;

16. reamintește că concluziile Consiliului European au un caracter politic și că articolul 15 alineatul (1) din TUE interzice Consiliului European să exercite funcții legislative; invită, prin urmare, Consiliul European să se abțină de la adoptarea unor concluzii detaliate și aparent obligatorii, bazate pe cadrul de negociere privind CFM, deoarece acest lucru ar constitui o ingerință directă în sfera legislativă; se așteaptă ca Comisia, în calitatea sa de mediator onest și de gardian al tratatelor, să sprijine Parlamentul în exercitarea prerogativelor sale legislative, atât în cadrul procedurii de aprobare, cât și al procedurii legislative ordinare;

O plasă de siguranță pentru a-i proteja pe beneficiarii programelor UE: stabilirea unui plan de urgență pentru CFM

17. regretă că Consiliul European a prelungit deja de mai multe ori termenul pentru luarea unei decizii politice; se teme că, în cazul în care Consiliul și Consiliul European vor înregistra și alte întârzieri, fără a implica Parlamentul, apare riscul evident ca astfel de negocieri complexe să nu poată fi finalizate cu succes până la sfârșitul actualului CFM; reamintește că unele programe ale UE au fost lansate cu mare întârziere în urma adoptării tardive a actualului CFM, fapt care s-a mai întâmplat în trecut;

Joi, 10 octombrie 2019

18. reamintește că, în cazul neadoptării la timp a noului CFM, articolul 312 alineatul (4) din TFUE prevede o plasă de siguranță sub forma unei prelungiri temporare a plafoanelor și a altor dispoziții aferente ultimului an al prezentului cadru; este îngrijorat totuși că o astfel de plasă de siguranță ar putea fi subminată nu numai de lipsa de pregătire la nivel operațional, ci și de datele de expirare ale unora dintre programele actuale ale UE; atrage atenția, în acest context, asupra posibilității expirării programelor UE și își declară intenția de a nu fi obligat să accepte un acord nesatisfăcător din cauza presiunii timpului;

19. îndeamnă Comisia, prin urmare, să înceapă imediat să pregătească un plan de urgență pentru CFM, cu scopul de a-i proteja pe beneficiari și de a asigura continuitatea finanțării în cazul în care prelungirea actualului CFM va fi necesară; solicită ca acest plan să fie prezentat oficial la începutul anului 2020, astfel încât să fie adoptat rapid de către Consiliu și Parlament; cere ca planul să includă o propunere legislativă orizontală de anulare a termenelor prevăzute în programele relevante, asigurând astfel coerența cu articolul 312 alineatul (4) din TFUE, și să includă dispoziții operaționale concrete, în special pentru continuarea politicilor din cadrul gestiunii partajate;

o

o o

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Consiliului European și Comisiei.